

Ιερά Σύνοδος: “Ουσιαστική δικαίωση των θυσιών των Κυπρίων αδελφών μας” - Εγκύκλιος για τα 50 χρόνια από την βάρβαρη τουρκική εισβολή

/ Γενικά Θέματα / Εκκλησία

“Ο Κυπριακός Λαός, καθόλη την διάρκεια της άδικης, απαράδεκτης και αδιανόητης για κάθε πολιτισμένο έθνος καταλήψεως, βρίσκειται κυριολεκτικώς επί των αγωγιμιστικών επάλξεων. Απαιτεί την επικράτηση της δικαιοσύνης, της αλήθειας και της ειρήνης”. Αυτό αναφέρει, μεταξύ άλλων, η Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου της [Εκκλησίας της Ελλάδος](#) με αφορμή τη συμπλήρωση πενήντα χρόνων από την [τουρκική εισβολή στην Κύπρο](#) και την παράνομη κατοχή του 37 % των εδαφών της νήσου.

Η Ιερά Σύνοδος αποφάσισε να συμμετάσχει στην θλιβερή αυτή

ε-πέ-τει-ο με την α-πο-στο-λή της **Συνο-δι-κής Εγ-κυ-κλί-ου**, η ο-ποί-α θα α-να-γνω-σθεί α-νά την ελ-λη-νι-κή ε-πι-κρά-τεια, και, α-κο-λού-θως, με την δι-ορ-γά-νω-ση δι-α-φό-ρων άλ-λων εκ-δη-λώ-σε-ων, ό-πως **Ε-πι-στη-μο-νι-κού Συ-νε-δρί-ου για την χρι-στι-α-νι-κή πα-ρά-δο-ση της Κύ-πρου** και την α-νεί-πω-τη κα-τα-στρο-φή Να-ών, Μο-νών και μνη-μεί-ων χρι-στι-α-νι-κής λα-τρεί-ας, που προκλήθηκε α-πό το μέ-νος των ει-σβο-λέ-ων. Το εν λό-γω Συ-νέ-δριο θα δι-ορ-γα-νω-θεί α-πό την Ει-δι-κή Συ-νο-δι-κή Ε-πι-τρο-πή Πο-λι-τι-στι-κής Ταυ-τό-τη-τος και θα πραγ-μα-το-ποι-η-θεί κα-τά το πρώ-το δε-κα-πεν-θή-με-ρο του προ-σε-χούς Δε-κεμ-βρί-ου.

Στη Συνοδική Εγκύκλιο τονίζεται ότι *“ως Έλ-λη-νες ο-φεί-λου-με στην ι-στο-ρί-α, στους δε-σμούς αί-μα-τος και, πρώ-τι-στα, στην κοι-νή μας πί-στη στον Κύ-ριο Ι-η-σού Χρι-στό και την κοι-νή Μη-τέ-ρα μας, την Ορ-θό-δο-ξη Εκ-κλη-σί-α, να καλ-λι-ερ-γού-με την συ-νεί-δη-ση ό-τι ο Ελ-λη-νι-σμός της Κύ-πρου και της Ελ-λά-δος εί-μα-στε έ-να σώ-μα και έ-να πνεύ-μα ό-τι η Κύ-προς α-πο-τε-λεί το τε-λευ-ταί-ο προ-πύρ-γιο του Ελ-λη-νι-σμού στην Α-να-το-λή ό-τι η Κύ-προς εί-ναι έ-να μέ-ρος του Έ-θνους μας”.*

Η Ιερά Σύνοδος χαρακτηρίζει συγκινητική την κίνηση του **Αρ-χι-ε-πισκόπου Κύ-πρου κ.κ. Γε-ωργίου** και της πε-ρί Αυ-τόν Ι-ε-ρά Σύ-νο-δος, κα-θώς και του Χρι-στε-πώ-νου-μου Κυπριακού λα-ού, όπου σε σχε-τι-κή ε-πι-στο-λή προς την Ι-ε-ρά Σύ-νο-δο της Εκ-κλη-σί-ας της Ελ-λά-δος ευ-χα-ρι-στούν την Εκ-κλη-σί-α και ο-λό-κλη-ρο τον Ελ-λη-νι-κό λα-ό *“για την συ-νε-χή και στα-θε-ρή υ-πο-στή-ρι-ξη της Ελ-λά-δος στα δί-και-α και αυ-το-νό-η-τα αι-τή-μα-τά τους και τους α-γώ-νες τους για την ε-πι-κρά-τη-ση της νο-μι-μό-τη-τας και την α-πο-κα-τά-στα-ση του -δι-καίου υπέρ της η-ρω-ο-θρέμ-μο-νος Κύ-πρου”.*

“Η Εκκλησία μας δεν παύει να προσεύχεται για την επικράτηση της ειρήνης και της δικαιοσύνης σε ολόκληρο τον κόσμο και δεν παύει να μας υπενθυμίζει ότι μόνο με την αφομοίωση του Ευαγγελικού πνεύματος, του Σταυρού και της Αναστάσεως του Χριστού, ο άνθρωπος θα παύσει να αδικεί, να φονεύει, να καταπατεί το δίκαιο, να φимώνει την αλήθεια, να φυγαδεύει την ελευθερία. η Εκκλησία εργάζεται με την δύναμη του Αγίου Πνεύματος για τον εξανθρωπισμό του ανθρώπου, για να γίνει η γη Παράδεισος και πρόγευση της Βασιλείας του Θεού. Ας ευχηθούμε οι θυσίες των Κυπρίων αδελφών μας για την Ελευθερία να δικαιωθούν ουσιαστικά. Κάτι που θα γίνει μόνο όταν ο Ελληνοσμός της Κύπρου κατορθώσει να ζησει αληθινά ελεύθερος, απαλλαγμένος από την στρατιωτική κατοχή και από άλλες μορφές επαχθών ανελεύθερων εξαρτήσεων”, καταλήγει η Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος:

Πρός

τό Εύσεβες Πλήρωμα

τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐφέτος, ὡς γνωστόν, συμπληρώνονται πενήντα χρόνια ἀπό τῆς, παρά πᾶσαν ἔννοιαν δικαίου, τουρκικῆς εἰσβολῆς στήν ἀποστολοδιάβατη, ἀγιοτόκο καί μαρτυρικῆ νῆσο τῆς Κύπρου. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισε νά συμμετάσχει στήν θλιβερή αὐτή ἐπέτειο μέ τήν ἀποστολή τῆς μετά χειρᾶς Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου, ἡ ὁποία θά ἀναγνωσθεῖ ἀνά τήν ἐλληνική ἐπικράτεια, καί, ἀκολούθως, μέ τήν διοργάνωση διαφόρων ἄλλων ἐκδηλώσεων, ὅπως Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου γιά τήν χριστιανική παράδοση τῆς Κύπρου καί τήν ἀνείπωτη καταστροφή Ναῶν, Μονῶν καί μνημείων χριστιανικῆς λατρείας, πού προκλήθηκε ἀπό τό μένος τῶν εἰσβολέων.

Τό ἐν λόγω Συνέδριο θά διοργανωθεῖ ἀπό τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος καί θά πραγματοποιηθεῖ, σὺν Θεῷ, κατὰ τό πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου.

Δυστυχῶς, κατόπιν τῆς ὡς ἄνω εἰσβολῆς, συνεχίζεται ἡ ἀπαράδεκτη κατοχή τοῦ 37% τῶν ἐδαφῶν τῆς Κύπρου. Ἐδῶ ἅς ὑπενθυμίσουμε ὅτι μετὰ τά δραματικά γεγονότα τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1974 ἀκολούθησε μία ἀνελέητη ἐθνική ἐκκαθάριση, ἡ ὁποία, ἐκτός τῶν ἄλλων, εἶχε ὡς

ἀπο-τέ-λε-σμα τόν βί-αι-ο ἐ-κτο-πι-σμό πε-ρισ-σο-τέ-ρων τοῦ 1/3 τῶν Ἑλ-λή-νων κα-τοί-κων τῆς Κύ-πρου, τήν δο-λο-φο-νί-α 6.000 καί πλέον ἀν-θρώ-πων καί τήν αἰχ-μα-λω-σί-α ἄλ-λων 2.000, οἱ πλεῖ-στοι τῶν ὀ-ποί-ων ἐ-ξε-τε-λέ-σθη-σαν, ἀ-κο-λού-θως, ἐν ψυ-χρῶ, ἐνῶ 1.619 παραμένουν ἀκόμη ἀγνοοῦμενοι.

Πε-ρισ-σό-τε-ροι ἀ-πό 520 Να-οί τῆς δει-νο-πα-θού-σης Νή-σου, κοι-μη-τή-ρια καί τά-φοι προ-γό-νων καί ἄλ-λα σε-βά-σμα-τα βε-βη-λώ-θη-καν καί ἐ-ξα-κο-λου-θοῦν νά βε-βη-λώ-νον-ται, δε-δο-μέ-νου ὅ-τι ἀ-πώ-τε-ρος στό-χος τοῦ εἰ-σβο-λέ-ως εἶ-ναι ὁ ἀ-φα-νι-σμός κά-θε ἴ-χνους πού ἐ-πι-μαρ-τυ-ρεῖ καί τεκ-μη-ρι-ώ-νει τό ἐλ-λη-νι-κό καί χρι-στι-α-νι-κό πα-ρελ-θόν τῆς Κύ-πρου.

Ὁ Κυ-πρια-κός Λα-ός, κα-θό-λη τήν διά-ρκεια τῆς ἄ-δι-κης, ἀ-πα-ρά-δε-κτης καί ἀ-δι-α-νό-η-της γιά κά-θε πο-λι-τι-σμέ-νο ἔ-θνος καταλήψεως, βρί-σκε-ται κυ-ρι-ο-λε-κτι-κῶς ἐ-πί τῶν ἀ-γω-νι-στι-κῶν ἐ-πάλ-ξε-ων. Ἀ-παι-τεῖ τήν ἐ-πι-κρά-τη-ση τῆς δι-και-ο-σύ-νης, τῆς ἀ-λή-θει-ας καί τῆς εἰ-ρή-νης. Ζη-τεῖ τήν ἀ-πο-χώ-ρη-ση τῶν τουρ-κι-κῶν στρα-τευ-μά-των κα-το-χῆς, κα-θώς καί ὀ-λων τῶν ἐ-ποί-κων. Ἀ-ξι-ώ-νει τήν ἐ-πι-στρο-φή τῶν ἐ-κτο-πι-σθέν-των Ἑλ-λη-νο-κυ-πρί-ων προ-σφύ-γων στίς ἐ-στί-ες τῶν προ-γό-νων τους, κατ' ἐ-φαρ-μο-γῆν τῶν ἀ-πα-ρα-γρά-πτων ἀν-θρο-πί-νων δι-και-ω-μά-των καί τῶν ἀρ-χῶν τῆς Ἐ-νω-μέ-νης Εὐ-ρώ-πης.

Στό ση-μεῖ-ο αὐ-τό πρέ-πει νά ἐ-πι-ση-μά-νου-με ὅ-τι ὡς Ἑλ-λη-νες ὀ-φεί-λου-με στήν ἱ-στο-ρί-α, στούς δε-σμούς αἰ-μα-τος καί, πρῶ-τι-στα, στήν κοι-νή μας πί-στη στόν Κύ-ριο Ἰ-η-σοῦ Χρι-στό καί τήν κοι-νή Μη-τέ-ρα μας, τήν Ὁρ-θό-δο-ξη Ἐκ-κλη-σί-α, νά καλ-λι-ερ-γοῦ-με τήν συ-νεί-δη-ση ὅ-τι ὁ Ἑλ-λη-νι-σμός τῆς Κύ-πρου καί τῆς Ἑλ-λά-δος εἶ-μα-στε ἔ-να σῶ-μα καί ἔ-να πνεῦ-μα· ὅ-τι ἡ Κύ-προς ἀ-πο-τε-λεῖ τό τε-λευ-ταῖ-ο προ-πύρ-γιο τοῦ Ἑλ-λη-νι-σμοῦ στήν Ἀ-να-το-λή· ὅ-τι ἡ Κύ-προς εἶ-ναι ἔ-να μέ-ρος τοῦ Ἑ-θνους μας. Μέ-ρος τό ὀ-ποῖ-ο κιν-δυ-νεύ-ει καί ἀ-πει-λεῖ-ται δια-ρκῶς καί με-θο-δευ-μέ-να. Γι' αὐ-τό πρέ-πει νά βρι-σκό-μα-στε μέ κά-θε τρό-πο στό πλευ-ρό τῶν Κυ-πρί-ων ἀ-δελ-φῶν μας. Μά-λι-στα, εἶ-ναι ἰ-δι-αι-τέ-ρως συγ-κι-νη-τι-κό ὅ-τι ὁ Μα-κα-ρι-ώ-τα-τος Ἀρ-χι-ε-πί-σκο-πος Κύ-πρου κ. Γε-ώρ-γιος καί ἡ πε-ρί Αὐ-τόν Ἰ-ε-ρά Σύ-νο-δος, κα-θώς καί ὁ Χρι-στε-πώ-νυ-μος Κυ-πρια-κός λα-ός, σέ σχε-τι-κή ἐ-πι-στο-λή πρός τήν Ἰ-ε-ρά Σύ-νο-δο τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας τῆς Ἑλ-λά-δος εὐ-χα-ρι-στοῦν τήν Ἐκ-κλη-σί-α μας καί ὀ-λό-κλη-ρο τόν Ἑλ-λη-νι-κό λα-ό γιά τήν συ-νε-χῆ καί στα-θε-ρή ὑ-πο-στή-ρι-ξη τῆς Ἑλ-λά-δος στά δί-και-α καί αὐ-το-νό-η-τα αἰ-τή-μα-τά τους καί τούς ἀ-γῶ-νες τους γιά τήν ἐ-πι-κρά-τη-ση τῆς νο-μι-μό-τη-τας καί τήν ἀ-πο-κα-τά-στα-ση τοῦ -δι-καίου ὑ-πέρ τῆς ἡ-ρω-ο-θρέμ-μο-νος Κύ-πρου.

Χά-ριν τῆς ἱ-στο-ρί-ας ἅς ἀ-να-φέ-ρου-με ὅ-τι καί οἱ Κύ-πριοι ἀ-δελ-φοί μας συμ-με-τεῖ-χαν στούς ἀ-γῶ-νες τῆς Ἑλ-λά-δος ἔ-ναν-τι τῶν ποι-κί-λων ἐχθρῶν της, πα-ρά τίς ἀν-τί-ξο-ες συν-θῆ-κες. Ἐ-πί πα-ρα-δείγ-μα-τι, ὁ ἐ-θνο-μάρ-τυ-ρας Ἀρ-χι-ε-πί-σκο-πος Κύ-πρου Κυ-πρια-νός (1756 - 1821) εἶ-χε ἀλ-λη-λο-γρα-φί-α μέ

τόν Ά-λέ-ξαν-δρο Ύ-ψη-λάν-τη κα-τά τήν διά-ρκεια προ-ε-τοι-μα-σί-ας τῆς Ἑλ-λη-νι-κῆς Ἐ-πα-να-στά-σε-ως τοῦ 1821. Τό-σο ὁ ἴ-διος, ὅ-σο καί ἄλ-λοι κλη-ρι-κοί καί πρού-χον-τες τῆς Κύ-πρου μυ-ή-θη-καν στήν Φι-λι-κή Ἐται-ρί-α καί συ-νέ-βα-λαν στόν Ἀ-γῶ-να ὅ-χι μό-νο μέ χρη-μα-τι-κή βο-ή-θεια, ἀλ-λά καί μέ τήν κρυ-φή ἔ-λευ-ση πολ-λῶν Κυ-πρί-ων στήν Ἑλ-λά-δα, οἱ ὁ-ποῖ-οι πό-τι-σαν μέ τό αἶ-μα τους τό δέν-δρο τῆς Ἐ-λευ-θε-ρί-ας. Ἡ μαρ-τυ-ρι-κή με-γα-λό-νη-σος Κύ-προς εἶ-χε συ-νεί-δη-ση τοῦ Πα-νελ-λη-νί-ου χα-ρα-κτή-ρα τῆς Ἐθνε-γερ-σί-ας, ἐ-ξαι-τί-ας τῆς ἐλ-λη-νι-κό-τη-τος τῆς Κυ-πρια-κῆς ψυ-χῆς. Μό-νο στήν ἄ-τυ-χη μά-χη τῶν Ἀ-θη-νῶν τό 1827, ἐ-κα-τόν τριά-ντα παλληκάρια τῆς Κύ-πρου ἔ-δω-σαν τήν ζω-ή τους γιά τόν κοι-νό ἄ-γῶ-να καί τήν Ἐ-λευ-θε-ρί-α τοῦ Ἑλ-λη-νι-σμοῦ. Τό ἴ-διο ἔ-πρα-ξαν Ἑλ-λη-νες Κύ-πριοι καί στούς Βαλ-κα-νι-κούς Πο-λέ-μους τοῦ 1912 - 1913, στόν Αὐ-το-νο-μια-κό Ἀ-γῶ-να τῆς Βο-ρεί-ου Ἡ-πεί-ρου τό 1914 καί στήν ἐ-πι-κή ἐ-ξόρ-μη-ση τοῦ 1940. Τό αἶ-μα τους χύ-θη-κε ὡς σπον-δή στόν βω-μό τῆς Ὁρ-θο-δο-ξί-ας καί τοῦ Ἑλ-λη-νι-σμοῦ.

Τέ-κνα ἐν Κυ-ρί-ω ἄ-γα-πη-τά,

Ἡ Ἐκ-κλη-σί-α μας δέν παύ-ει νά προ-σεύ-χε-ται γιά τήν ἐ-πι-κρά-τη-ση τῆς εἰ-ρή-νης καί τῆς δι-και-ο-σύ-νης σέ ὁ-λό-κλη-ρο τόν κό-σμο· καί δέν παύ-ει νά μάς ὑ-πεν-θυ-μί-ζει ὅ-τι μό-νο μέ τήν ἄ-φο-μοί-ω-ση τοῦ Εὐ-αγ-γε-λι-κοῦ πνεύ-μα-τος, τοῦ Σταυ-ροῦ καί τῆς Ἀ-να-στά-σε-ως τοῦ Χρι-στοῦ, ὁ ἄν-θρω-πος θά παύ-σει νά ἄ-δι-κεῖ, νά φο-νεύ-ει, νά κα-τα-πα-τεῖ τό δί-και-ο, νά φι-μώ-νει τήν ἀ-λή-θεια, νά φυ-γα-δεύ-ει τήν ἐ-λευ-θε-ρί-α. Ἡ Ἐκ-κλη-σί-α ἐρ-γά-ζε-ται μέ τήν δύ-να-μη τοῦ Ἀ-γί-ου Πνεύ-μα-τος γιά τόν ἐξαν-θρο-πι-σμό τοῦ ἄν-θρώ-που, γιά νά γί-νει ἡ γῆ Πα-ρά-δει-σος καί πρό-γευ-ση τῆς Βα-σι-λεί-ας τοῦ Θε-οῦ.

Ἄς εὐ-χη-θοῦ-με οἱ θυ-σί-ες τῶν Κυ-πρί-ων ἀ-δελ-φῶν μας γιά τήν Ἐλευ-θε-ρί-α νά δι-και-ω-θοῦν οὐ-σι-α-στι-κά. Κά-τι πού θά γί-νει μό-νον ὅ-ταν ὁ Ἑλ-λη-νι-σμός τῆς Κύ-πρου κα-τορ-θώ-σει νά ζή-σει ἀ-λη-θι-νά ἐ-λεύ-θε-ρος, ἀπαλ-λαγ-μέ-νος ἀ-πό τήν στρα-τι-ω-τι-κή κα-το-χή καί ἀ-πό ἄλ-λες μορ-φές ἐπα-χθῶν ἀ-νε-λεύ-θε-ρων ἐ-ξαρ-τή-σε-ων.

† Ὁ Ἀθηνῶν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ, Πρόεδρος

† Ὁ Καρυστίας καί Σκύρου Σεραφεῖμ

† Ὁ Μονεμβασίας καί Σπάρτης Εὐστάθιος

† Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος

† Ὁ Νικοπόλεως καί Πρεβέζης Χρυσόστομος

† Ὁ Ἰερισσοῦ, Ἁγίου Ὀρους καὶ Ἄρδαμερίου Θεόκλητος

† Ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Παντελεήμων

† Ὁ Κίτρους καὶ Κατερίνης Γεώργιος

† Ὁ Ἰωαννίνων Μάξιμος

† Ὁ Ἐλασσῶνος Χαρίτων

† Ὁ Θήρας, Ἄμοργοῦ καὶ Νήσων Ἀμφιλόχιος

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Νικηφόρος

† Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Δαμασκηνός

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης